

Θεωρία γράφων Exercise Set 3

Νικόλαος Ζαρίφης ID: 03112178

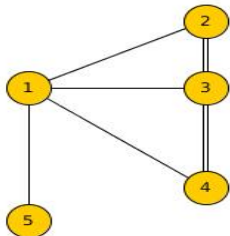
8 Ιουνίου 2015

Άσκηση 1

Παίρνουμε έναν κύκλο κι ένοουμε σε αυτόν μια κορυφή με μια ακμή σε 2 κορυφές. Σε κάθε σκελετικό δέντρο που διατηρή αποστάσεις η νέα κορυφή θα διατηρεί αποστάσεις κι η γειτονική της, γιατί σε κάθε σκελετικό η ακμή που τις ενώνει δεν φεύγει αλλιώς δεν θα ήταν συνεκτικό και η extra κορυφή πρέπει πάντα να περάσει από την γειτονική της για να παει σε μια οποιαδήποτε.

Άσκηση 2

Το σκελετικό δέντρο περιέχει ένα υποσυνολο των ακμών, όποτε επιλέγοντας μια δυάδα (r, t) , το μέγιστο σκελετικό δέντρο ως προς τα φύλλα είναι αυτό που έχει μια ρίζα κι όλες οι άλλες κορυφές είναι φύλλα, όποτε το γράφημα μας θα έχει $t+1$ κορυφές κι η μια θα συνδέαται με όλες, τώρα μας μένει να δημιουργήσουμε από αυτό κι ένα με ελάχιστα φύλλα. Αυτό γίνεται ακολούθως: Στις κορυφές που είναι πριν τα φύλλα βάζω ανα 2 ακμές ώστε να δημιουργήσω κύκλους έτσι δημιουργώ δέντρο με -1 λιγότερα φύλλα, κάνοντας αυτή την διαδικασία $t-r$ φορές. Παρακάτω έχουμε ένα σχήμα.

Άσκηση 3

Από την ανισότητα βλέπουμε πως το $d(u) = n - 1$, $d(v) = 1$ γιατί οι βαθμοί είναι μικρότεροι ή ίση του $n - 1$, και το γραφημά μας είναι συνεκτικό, επίσης προκύπτει ότι οι κορυφές είναι γείτονες. Έστω ότι το n είναι περιττό τότε το $n - 1$ είναι άρτιο όμως τότε πρέπει αν αφαιρέσουμε την κορυφή v να υπάρχει ένας κύκλος Euler από την κορυφή u όμως αυτό είναι άτοπο αφού η κορυφή u έχει περιττό βαθμό. Άρα το n είναι άρτιο.

Άσκηση 4

Φτάνει να δείξουμε ότι υπάρχει μια κορυφή με περιττό βαθμό γιατί έτσι θα έχουμε 2 κορυφές διαφορετικού parity έτσι για οποιοδήποτε n δεν θα έχουμε γράφημα Euler. Αν όλες έχουν άρτιο, τότε έστω $\forall u d(u) = 2k, 1 \leq k$ τότε $\sum_{u \in V(T)} d(u) \geq 2V(T) \rightarrow 2E(T) \geq 2V(T)$ όπου είναι άτοπο αφού σε κάθε δέντρο ισχύει: $E = V - 1$.

Άσκηση 5

- i Αφού το n είναι περιττό τότε θα πρέπει να μοιράσουμε στις κορυφές τους ζυγούς αριθμούς από το 1 ως το n που είναι $\frac{n-1}{2}$ όμως έχουμε n κορυφές και $n-1$ φύλλες και μπορούμε να μοιράσουμε ώστε να δώσουμε το πολύ 2 φορές τον ίδιο βαθμό άρα απο θεώρημα περιστερών θα έχουμε ότι τουλάχιστον 3 κορυφές θα έχουν τον ίδιο βαθμό.
- ii Επαγωγική κατασκευή, το K_3 είναι η βάση, έστω ότι έχουμε το n ωστο. Πέρνουμε 2 νέες κορυφές κι προσθέτουμε ακμές ενώνοντας τις κι τις 2 στις ίδιες κορυφές για να μην χαθεί η αρτιότητα, πρώτα στις 2 με μέγαλυρο βαθμό μετά στις 2 με μικρότερο (εκτός από αυτές με βαθμό 2) και σταμάταμε όταν φτάσει σε έναν βαθμό που δεν θα έχουμε, σίγουρα υπάρχει γιατί έχουμε κενή φολιά. έτσι θα έχουμε όλες τις κορυφές απο τρις κορυφες 2 βαθμού. Αυτό είναι μοναδικό γιατί από την βάση βλέπουμε ότι υπάρχει μοναδικός τρόπος να πάμε στο έπομενο βημα.

Άσκηση 6

- i Αφού έχουμε $k+1$ μη γειτονικές κορυφές, για να υπάρχει hamiltonian cycle θα πρέπει να πηγαίνει απο αυτές τις $k+1$ στις άλλες k κι πάλι πίσω γιατί αλλιώς δεν θα μπορούμε να διασχίσουμε όλες τις $k+1$ κορυφές. Όμως αν ξεκινήσουμε από το σύνολο με τις $k+1$, κι διασχίσουμε τις κορυφές η τελευταία κορυφή θα είναι του συνόλου $k+1$ κι δεν θα είναι η αρχική όποτε δεν μπορούμε να πάμε πάλι στην αρχική χωρίς να περάσουμε από μια από τις άλλες ξανά. Αν ξεκινούσαμε από τις λιγότερες δεν θα φτάναμε ποτε στην τελευταία κορυφή πριν το τέλος.
- ii Απλά πέρνουμε το P_n και κάνουμε το ακούλουθο, στις μονές κορυφές δεν κάνουμε τίποτα εκτός από την πρώτη που την συνδέουμε με την τελευταία, κι στις ζυγές βάζουμε μια ακμή με μια άλλη ζυγή τυχαια. Η πρώτη κορυφή έχει βαθμό 2 γιατί συνδέατε με την δεύτερη κι την τελευταία, κι η τελευταία 3 γιατί συνδέατε με την πρώτη του μονοπατίου, την προηγούμενη κι μια τυχαία. Θα μπορούσα να το αποδείξω κι με επαγωγήκη αποδείξη ως προς το n , αλλά θα ήαν πάλι η ίδια κατασκευή απλά με την νέα κορυφή.

Άσκηση 7

Το γράφημα μας είναι συνεκτικό γιατί μια κορυφή συνδαιέται με τουλάχιστον $k/2 + 1$ κορυφές του άλλου, όποτε κάθε κόρυφη από το ίδιο σύνολο θα έχει κοινό γείτονα απο περιστερών. Μπορούμε να φτιάξουμε εύκολα ένα hamiltonian γράφημα απλά φτιάχνουμε έναν κύκλο κι προσθέτουμε ακμές ώστε να ισχυεί η σχέση. Τώρα έστω ότι υπάρχει γράφημα που να ισχυει η σχέση κι δεν είναι hamiltonian, άρα μπορούμε να σχηματίσουμε ένα μεγιστότικο μη-hamiltonian Παίρνοντας το μεγιστότικο μη-hamiltonian αυτό θα περιέχει ένα hamiltonian μονοπάτι, τα δυο άκρα του όμως δεν ενώνονται αλλιώς θα ήταν κύκλος, τώρα αφού είναι διμέρες κάθε κορυφή ενώνεται με μια κορυφή άλλου συνόλου, έτσι χωρίζουμε στο μονοπάτι της κορυφές σε ομάδες έτσι ώστε η $(v, v+1)$ είναι στην ίδια ομάδα, έτσι έχουμε $k/2$ ομάδες. όμως και η δυο κορυφες έχουν βαθμό μεγαλύτερο του $k/2$ άρα απο περιστερών, έχουν ακμές σε ένα σύνολο έτσι πέρνοντας. Όμως αυτός είναι ένας hamiltonian κύκλος, άρα άτοπο η υπόθεση. Σχήμα είναι το ίδιο απο την απόδειξη του Θεωρήματος του Ore 7.3.

Άσκηση 8

θα το δείξουμε χρησιμοποιώντας επαγωγή. Για $n=4$ έχουμε μόνο έναν δέντρο που είναι διαφορό τις διμέρης κλίκα $K_{1,3}$. Το P_4 όπου από προηγούμενη σειρά ασκήσεων έχουμε δείξει ότι το συμπλήρωμα του είναι ισομορφικό με το P_4 το οποίο είναι hamilton μονοπατι. Έστω ότι ισχυεί για κάθε δέντρο με $n=k$ κορυφές. Όποτε για να πάμε στις $k+1$ θα πρέπει να προσθέσουμε μια κορυφή μαζί με μια ακμή και για κάθε κορυφή που έχει δημιουργούμε ένα νέο δέντρο έτσι. Προφανώς δεν εμφανίζεται η διμερής κλίκα που απαγορεύεται. Τώρα λοιπον πέρνοντας το συμπληρωμά του η κορυφή αυτή θα συνδέατε με όλες τις κόρυφες εκτός από αυτή που συνδεόταν. Η νέα κορυφή θα συνδέατε με τουλάχιστον την μια από τις 2 κορυφές που είναι άκρα του μονοπατιού, όποτε θα έχουμε ένα μονοπάτι με $k+1$ κορυφές.¹ Άρα απο M.E. ισχυεί.

¹Μπορεί να σχηματίσεται κι κύκλος αλλά δεν επηρεάζει ότι θα υπάρχει μονοπάτι